

full dominical

Església de Menorca

Número 2170 - Any XLIII - 3 març 2024

“He aquí un buen propósito para la Cuaresma: cultivar miradas abiertas, convertirnos en “buscadores de luz”, buscadores de la luz de Jesús en la oración y en las personas”.

(Papa Francisco)

“A TRAVÉS DEL DESERT DÉU ENS GUIA A LA LLIBERTAT”

Al Catecisme de l'Església Catòlica, al número 540 trobam: “L'Església s'uneix cada any, durant els quaranta dies de la Gran Quaresma, al Misteri de Jesús al desert”. Des del segle IV se li dona un caire penitencial a aquest temps litúrgic, associat plenament al desert al que fou empès el Senyor per l'Esperit (Mc 1, 12-15). El desert esdevé un lloc propici per a trobar-nos amb Déu, evitant distraccions no tenim més remei que afrontar la nostra pròpia persona i, tal com som, experimentar la pròpia petitesa, confrontant-la amb l'esdevenir de la vida buscant el sentit últim. El catòlic busca Déu com a creador, principi i fi de totes les coses (Ap 22, 13), i en Ell troba el sentit, l'orientació, la finalitat de la pròpia existència...

Cal idò provocar aquesta trobada personal amb Déu, per tant, anar al desert, al desert quaresmal. A això ens ajuden la penitència, la pregària i l'almoina. Al Codi de Dret Canònic, el números 1250 i 1251 hi trobam: “A l'Església universal, són dies i temps penitencials tots els divendres de l'any (en memòria de la mort del Senyor) i el temps de Quaresma tots els divendres, tret que coincideixin amb una solemnitat, cal guardar l'abstinència de carn, o d'un altre aliment que hagi determinat la Conferència Episcopal; dejuni i abstinència es guardaran Dimecres de Cendra

i el Divendres Sant”. D'aquesta manera, la Mare Església ens empeny com feu l'Esperit al Senyor, al desert penitencial. Amb l'ajuda d'aquestes pràctiques penitencials ens anirem fent lliures.

Lliures de què i per a què? El Papa Francesc ja ens diu que “a través del desert Déu ens guia a la llibertat”, ja que ens trobam condicionats, no tan sols per factors externs a la nostra persona com són les modes, les

ideologies i la manera de fer i viure d'altres persones amb qui compartim societat i món, sinó condicionats per nosaltres mateixos, per les nostres apetències, gustos, comoditats, egoismes... fan que canviem de direcció en la vida fins i tot sense voler, buscant el plaer i la comoditat abans que allò que realment desitjam: fer la voluntat de Déu.

Ens cal sortir de nosaltres mateixos si, allò que volem és trobar Déu i seguir-lo. I la forma més apropiada és la mortificació. Mitjançant aquestes pràctiques, anirem educant-nos i fent-nos valer fins i tot front nosaltres mateixos i arribar a la llibertat desitjada per a seguir Déu. Recordau que si no hi ha llibertat, no hi pot haver amor. Tan sols podem estimar des de la llibertat i, a Déu, per seguir-lo, primer l'hem d'estimar. Essent lliures el seguirem!

Tenim moltes ajudes per a viure santament aquesta Quaresma: xerrades quaresmals, res del Viacrucis cada divendres a les parròquies, les pràctiques d'abstinència de carn dels divendres i els dejunis, etc... De ben segur trobarem mil excuses per tal de no fer això o allò altre. Però ha de prevaldre la voluntat primera: enamorar-me de Déu i desitjar la seva voluntat abans que la meva.

Joan Tutzó Sans

la notícia

El Primer Anunci, centre de l'acció pastoral

La Comissió Episcopal per als Laics, Família i Vida ha organitzat la Trobada de Laics sobre el Primer Anunci amb el lema «Poble de Déu unit en la Missió». Aquest esdeveniment va reunir, del 16 al 18 de febrer, a Madrid, a representants de les diòcesis espanyoles, de la vida consagrada i dels diferents moviments i associacions de laics. En total, més de 700 participants. De la diòcesi de Menorca, van participar el vicari general Mn. Joan Bosco Faner, el diaca Sebastià Bosch i el matrimoni format per Maria Antònia Llambias i el diaca Vicent Llabrés.

A la trobada, es van viure moments

de pregària, música, ponències, testimonis, tallers, i espais de discerniment i reflexió. Es va destacar que és fonamental escoltar l'Esperit

Sant per a fer una veritable conversió pastoral que posi el primer anunci en el centre de l'acció evangelitzadora. Així mateix, és essencial que l'anunci de la fe sigui personal, amb obres i paraules, però sempre des de la proximitat, l'amistat i el testimoni de vida en allò quotidià.

Els participants destaquen que aquesta trobada “ha estat una veritable experiència de comunió que ens retorna a les nostres comunitats perquè discernim sinodalment com respondre la crida de l'Esperit per a anunciar Crist. Ara ens toca contagiar les nostres comunitats i compartir amb ells allò viscut”.

Diumenge III de Qaresma

Lectura del llibre de l'Èxode

20, 1-3. 7-8. 12-17 (versió abreujada)

En aquells dies Déu digué aquestes paraules: "Jo som el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. Quan juris, no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. Honra ton pare i ta mare, perquè tinguis llarga vida, en el país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou, o el seu ase, ni res que sigui d'ell."

Salm responsorial 18

R: Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

1, 22-25

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres predicam un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

2, 13-25

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà en el temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els trabucà les taules, i digué als venedors de coloms: "Treis això d'aquí; no convertigueu en mercat la casa del meu Pare." Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: "El zel del vostre temple em consumia." Llavors els jueus el van interrogar: "¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?" Jesús els contestà: "Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies." Els jueus respongueren: "Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?" Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelassin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo

20, 1-3. 7-8. 12-17 (forma breve)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No comerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo».

Salmo responsorial 18

R: Señor, tú tienes palabras de vida eterna.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

1, 22-25

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necesidad para los gentiles; pero, para los llamados -judíos o griegos-, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

2, 13-25

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruíd este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

Immensa vocació de tot batiat!

Déu havia establert la seva presència en el Temple de Jerusalem, hi havia fet la seva estada. És clar que els jueus sabien prou bé que no es podia tancar Déu dins de quatre parets. Només en el Temple es podien oferir els sacrificis, el culte d'adoració i d'acció de gràcies. També ben podem dir que els escribes i els mestres de la Llei havien ben senyalitzat i ben tancat l'accés al costat de Déu.

Vet aquí que amb Jesús succeeix una cosa inaudita: Déu salta el mur! És una explosió. I la colera de Jesús n'és la manifestació d'aquesta explosió. Des d'ara, Déu es fa proper en un home que no és un especialista del Temple, un home que s'acosta a les prostitutes, als publicans, que menja amb ells, que toca els leprosos, sense demanar-los d'anar primer a purificar-se en el Temple. Sant Pau dirà, a partir d'ara en Jesús tenim entrada lliure a Déu. Quan anam a combregar, és a aquest home, Jesús ressuscitat que ens ve a omplir de la seva presència. Així, de cop, nosaltres ens convertim en la Presència de Déu enmig dels germans i germanes. Immensa vocació de tot batiat!

En som vertaderament conscients? Pot ser ens seria necessari, una garne-rada, o un toc de fuet! per fer una neteja en nosaltres i en l'Església, per a retrobar l'explosió d'un Déu que surt dels límits on el solem ben tancar, per donar la seva Presència en el cor de cada ésser humà! Es cercarà destruir el vertader Temple de Déu enmig dels homes, el seu propi Fill, però serà aixecat (ressuscitat), i quan haurà desaparegut de davant dels ulls dels homes, serà l'Església el nou Temple, perquè Déu vol ser present enmig dels homes. La nostra temptació serà voler tancar Déu en la manera de pensar; o posar-li la nostra màscara, o pensar que ell és la nostra propietat, quan som nosaltres que ens hem d'anar fent fesomia, semblança de Déu, tasca del nostre camí quaresmal. Algú ha dit que Jesús avui també, hauria d'agafar el fuet per desar les nostres comunitats.

Josep Sastre

LECTURES DE LA DI. 4, Fèria: 2R 5, 1-15a / Sal 41 / Lc 4, 24-30.

MISSA DIÀRIA Dt. 5, Fèria: Dn 3, 25. 34-43 / Sal 24 / Mt 18,

Salm de la

3ª Setmana

Dc. 6, Fèria: Dt 4, 1. 5-9 / Sal 147 / Mt 5,

17-19.

Dj. 7, Fèria: Jr 7, 23-28 / Sal 94 / Lc 11,

14-23.

Dv. 8, Fèria: Os 14, 2-10 / Sal 80 / Mc 12,

28b-34.

Ds. 9, Fèria: Os 6, 1b-6 / Sal 50 / Lc 18, 9-14.

Dg. 10, IV de Quaresma: 2Cr 36, 14-16. 19-23 / Sal 136 / Ef 2, 4-10 / Jo 3, 14-21.

pregar amb els salms

Rumiar la Paraula (Salm 119)

Que el teu amor em conforti (Sl 119,76). El salm 119, el més llarg, és un salm alfabètic. La Llei del Senyor és el tema que domina la pregària, d'una manera o altra hi apareix en cada verset. A cada lletra de l'alfabet hi corresponen vuit versos. No necessiten comentari, cada verset brilla per si mateix, mostrant que hem de rumiar la Paraula, que és llum per a l'ànima:

Senyor, jo dic: l'heretat que em toca és estar atent a les teves paraules (v. 57).

Senyor, la terra és plena del teu amor; fe que aprengui els teus decrets (v. 64).

Dona'm enteniment i bon sentit, que jo tenc fe en els teus manaments (v. 66).

Les teves mans m'han fet i creat,

dona'm seny per a aprendre els manaments (v. 73);

Que vengui la teva tendresa i viuré; la teva llei fa les meves delícies (v. 77);

Som teva: et preg que em salvis, que jo medit els teus preceptes (v. 94);

La teva paraula fa llum a les meves passes, és la claror que m'il·lumina (v. 105).

Aguanta'm i seré salvat, vull fixar-me sempre en els teus decrets (v. 117).

Tu que m'estimes, escolta el meu clam; dona'm la vida, Senyor (v. 149).

Tu, Senyor, ets a prop de mi (v. 151).

És gran, Senyor, la teva tendresa, com vas decidir, dona'm la vida (v. 156).

Gadi Bosch Pons

l'entrevista a:

FRANCESC RAMIS DARDER

Francisc Ramis Darder és prevere de la diòcesi de Mallorca, doctor en Teologia i biblista. Els dies 20 i 21 de febrer va oferir una formació als preveres i diaques de Menorca sobre la constitució **Dei Verbum** (Paraula de Déu), del Concili Vaticà II.

Quin canvi va provocar la Dei Verbum en l'Església?

-La Dei Verbum recull la tradició de l'Església per tal de fer, per una banda, que la Sagrada Escripura es segueixi convertint en l'ànima de la Teologia, i per l'altra, propiciar que la constant lectura i meditació de la Paraula de Déu esdevengui la font viva del testimoni de tots els cristians.

Què és la teologia de la revelació?

-Descriu la manera en què el Déu de l'Amor ha parlat al gènere humà al llarg de la història. Des de la perspectiva de la fe, el Senyor ens parla mitjançant l'Escriptura i, també, per mitjà dels fets que dibuixen la nostra vida i el curs de la història humana, quan la contemplam amb els ulls de la fe.

La Paraula de Déu és també avui font de vida per als catòlics?

-Sense dubte ha de ser necessàriament la font de la vida dels catòlics. Com explica St. Jeroni, "Desconèixer l'Escriptura és desconèixer el mateix Jesús." La lectura i meditació assídua i comunitària de la Bíblia, especialment de l'Evangel·li, transforma el cor dels cristians per convertir-nos en autèntics testimonis del Senyor.

Des de la Paraula de Déu, com podem viure la Quaresma?

-Exposam un mètode senzill de pregària per fer de la Bíblia l'eix espiritual de la Quaresma. Cada dia de la Quaresma, proposem-nos llegir un Salm, començant pel primer. Després d'haver fet una primera lectura, feim una segona. Aquesta segona vegada subratllem amb un llapis una paraula que ens hagi semblat interessant. A continuació, proposem-nos, amb l'ajuda de Déu, posar en pràctica una vegada durant el dia la paraula que hem subratllat. Finalment, demanem al Senyor la seva gràcia per portar endavant el que ens hem proposat. Si seguim aquest mètode, durant la Quaresma haurem pregat quaranta salms, i haurem posat en pràctica quaranta vegades la Paraula de Déu. Quaresma és el temps que dedicam a preparar-nos per celebrar en fondària la Pasqua. El mètode exposat és una manera senzilla d'obrir el cor al Senyor perquè, amb la seva gràcia, preparem la nostra ànima per celebrar el Diumenge de Pasqua amb profunditat la presència del Crist Ressuscitat.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic 26

Antoni Anglada Bonet

Nascut a Ciutadella el 26 de maig de 1860, va morir a la mateixa ciutat el 6 d'abril de 1947. Doctorat en Dret Civil i Canònic a Madrid el 1888, va aplicar la vocació jurídica al notariat, que exercí un llarg període de quaranta-set anys, sempre amb despatx obert a la localitat natal.

Home de conviccions catòliques, feu de ben jove els primers contactes amb el Cercle Catòlic. Va pertànyer a una munió de moviments i organitzacions de seglars. El 1931 fou

cooperador degà dels salesians d'Espanya, fet que l'havia permès de conèixer i parlar amb la figura de Dom Bosco (1886), a Barcelona. Fins i tot, assistí a la beatificació a Roma i al trasllat de les despulles de Valsalice a Valdocco (Torí) el 1929. Més tard, el 1930, fou padrí de la benedicció de l'estàtua del beat en el santuari de Maria Auxiliadora, primer

El notari Antoni Anglada Bonet que va dirigir El Vigia Católico

temple dedicat a la verge de Dom Bosco a Espanya. També va presidir la Conferència de Cavallers de Sant Vicent de Paül (1899).

Així, orientar-se cap al món de la premsa catòlica fou ben natural.

Havia començat al *Semanario Católico Popular* (1881-82), tot compartint pàgines amb els redactors preveres Pere Moll (director), Josep Febrer, degà, Sebastià Vives Amengual, canonge, o el seglar Antoni Cursach Truyol, entre d'altres. També col·laborà a la revista

Monte-Toro i, abans, a *El Vigia Católico*, fins que aquesta capçalera fou transformada en el diari *El Iris* (1913). De fet, ostentà la direcció d'*El Vigia*... durant els tres mesos anteriors al procés de substitució per una nova proposta de periodisme diari per a Ciutadella.

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

✍ Recés de la CONFER

Dissabte 2 de març a la parròquia de Sant Esteve, a Ciutadella. A les 10 h xerrada sobre "Els carismes" a càrrec de Mn. J. Bosco Faner. Tot seguit, a les 13 h missa.

✍ Xerrades Quaresmals

Es Migjorn Gran: a la parròquia de Sant Cristòfol, els dies 6, 7 i 8 de març, a les 19.45 h. A càrrec de Mn. Josep Sastre sobre el tema "La Paraula de Déu" (*Dei Verbum*).

✍ Curset prematrimonial a Ciutadella

Els dies 5, 7, 12 i 14 de març, entre les 20.15 i les 21.30 h al Seminari Diocesà. Us podeu apuntar a les parròquies o enviant un correu a familia@bisbatdemenorca.org

✍ 24 hores per al Senyor

Adoració eucarística, confessions, pregària:

-A Maó: al Monestir de les Concepcionistes. El 8 de març de les 16 a les 22 h. I el 9 de març de les 9 a les 15 h.

-A Ciutadella: a la parròquia de Sant Esteve. El 8 de març de les 17 a les 20 h. I el 9 de març de les 8 a les 12 h.

-Es Mercadal: dia 8 de març inici a les 18 h al Geriàtric i acaba dia 9 de març a les 19.30 h a la parròquia de Sant Martí.

-Alaior: a la parròquia de Santa Eulàlia. Dia 8 de març de les 19 a les 20 h.

-Es Migjorn Gran: a la parròquia de Sant Cristòfol, dia 9 de març de les 15 a les 18 h.

✍ Exercicis espirituals per a matrimonis

Els dies 8, 9 i 10 de març, al Seminari Diocesà (Ciutadella). A càrrec del prevere mallorquí Bartomeu Villalonga. Us podeu apuntar a les parròquies o enviant un correu a familia@bisbatdemenorca.org

Notícies nostres

Formació sobre la *Dei Verbum*

Els dies 20 i 21 de febrer Mn. Francesc Ramis va oferir unes jornades de formació als diaques i preveres de Menorca. El tema reflexionat va ser la Constitució *Dei Verbum*, seguint els objectius de la Diòcesi d'aprofundir al llarg d'aquest curs en l'estudi i el coneixement de les quatre constitucions del Concili Vaticà II.

Bisbat de Menorca

La importancia de la oración y las bienaventuranzas

Los días 20 y 21 de febrero en Maó, el doctor Luis de Benito ofreció, de forma telemática, dos charlas cuaresmales sobre los temas "La fe crece hacia la unidad con la oración" y "La oración acompaña a la perseverancia". La oración nos ayuda a poner a Dios en el centro de nuestra vida y es un espacio de silencio ante Él fundamental para reforzar por dentro la fe y la vida cristiana. Como nos recuerda el Santo Padre, "si no rezamos, no tendremos fuerzas para seguir adelante en la vida. La oración es como el oxígeno de la vida, es atraer sobre nosotros la presencia del Espíritu Santo que siempre nos lleva adelante".

Por otro lado, los días 22 y 23 de febrero en el Seminario Diocesano, en Ciutadella, la hermana

de la Consolación María Victoria Aymerich ofreció dos charlas cuaresmales: la primera, *Las Bienaventuranzas, compendio de vida cristiana y nuestro DNI*, donde destacó que Jesús fue el primer bienaventurado y el único que las ha vivido en plenitud, con todas las consecuencias. Luego tradujo algunas bienaventuranzas a situaciones concretas de nuestro hoy. En la segunda, presentó como camino para vivir en cristiano: *El verbo sumar y las Obras de Misericordia*, señalando que estas son plenamente evangélicas, evaluables y asequibles a nuestra comprensión y práctica cotidiana. Su motivadora exposición concluyó con la propuesta de un plan cuaresmal que extrajo de la revista Vida Nueva del año pasado.

Bisbat de Menorca

Bisbat de Menorca

I tu, quin món vols?

El 24 de febrer un grup de joves de la Diòcesi de Menorca es va trobar per fer una excursió pel Camí de Cavalls. En aquesta ocasió, van fer el tram des de Cala Mesquida fins Es Grau, i, compartint diàleg, experiències i amistat, van reflexionar sobre els missatges que el Papa Francesc exposa a l'exhortació apostòlica *Christus Vivit* (Crist Viu).

Bisbat de Menorca

En aquest sentit, durant la trobada els joves van redescobrir la importància de ser testimonis de l'amor de Déu en la societat, sense pors ni complexos. El Papa manifesta que "els joves són cridats a donar testimoni de l'Evangelí a tot arreu, amb la seva pròpia vida".

També van recordar que per a Jesús cada un de nosaltres som únics. Amb aquestes paraules ho expressa el Sant Pare: "Hi ha testimonis que són útils per estimular-nos i motivar-nos, però no perquè tractem de copiar-los, perquè podria allunyar-nos del camí únic i diferent que el Senyor té per a nosaltres. Tu has de descobrir qui ets i desenvolupar la teva pròpia manera de ser, més enllà del que diguin i opinin els altres". En aquesta línia, "Com ser testimonis dins el món d'avui" serà el tema de la trobada diocesana de joves, que es celebrarà el dia 16 de març a Ciutadella.